

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
A UNIUNII EUROPENE (Camera întâi)
3 mai 2016

Cauza F-18/12

Sophie Aprili

și

Karin Kilian
împotriva
Comisiei Europene

„Funcție publică — Pensii — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Drepturi de pensie dobândite înainte de intrarea în serviciul Uniunii, în temeiul unui sistem național de pensii — Transfer în sistemul de pensii al Uniunii — Propunere de aplicare a unui spor de ani de plată a contribuțiilor formulată de AIPN sau de AAIC și acceptată de persoana interesată — Retragera acestei propuneri — Nouă propunere de aplicare a unui spor de ani de plată a contribuțiilor întemeiată pe noi dispoziții generale de punere în aplicare — Excepție de inadmisibilitate — Noțiunea de act care lezează — Articolul 83 din Regulamentul de procedură”

Obiectul: Acțiune introdusă în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA potrivit articolului 106a din acesta, prin care doamnele Sophie Aprili și Karin Kilian solicită, în esență, anularea deciziilor autorității abilitate să încheie contracte de muncă a Comisiei Europene (denumită în continuare „AAIC”) și, respectiv, a autorității împuternicite să facă numiri a Comisiei (denumită în continuare „AIPN”) din 21 iunie și din 20 mai 2011, prin care aceste autorități ar fi stabilit în mod definitiv, în cadrul sistemului de pensii al Uniunii Europene, drepturile de pensie dobândite de reclamante înainte de intrarea în serviciul Uniunii

Decizia: Respinge acțiunea ca inadmisibilă. Doamnele Sophie Aprili și Karin Kilian suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligate să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

Sumarul ordonanței

1. Acțiune introdusă de funcționari — Act care lezează — Noțiune — Propunere de aplicare a unui spor de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii în vederea transferului în sistemul de pensii al Uniunii al drepturilor de pensie dobândite anterior intrării în serviciul Uniunii — Excludere — Decizie de recunoaștere a contribuțiilor la sistemul de pensii adoptată în urma transferului capitalului reprezentând drepturile de pensie dobândite — Includere
[art. 270 TFUE; Statutul funcționarilor, art. 91 alin. (1), și anexa VIII, art. 11 alin. (2)]

*2. Acțiune introdusă de funcționari — Acțiune îndreptată împotriva deciziei de respingere a reclamației — Admisibilitate — Obligație de a se pronunța asupra fondului concluziilor formulate împotriva deciziei de respingere a reclamației — Concluzii lipsite de conținut autonom sau decizie pur confirmativă — Lipsă
(Statutul funcționarilor, art. 90 și 91)*

1. În cadrul procedurii de transfer al drepturilor de pensie prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, decizia adoptată, după caz, de autoritatea împuternicită să facă numiri sau de autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă, după realizarea transferului capitalului reprezentând drepturile de pensie dobândite de persoana interesată anterior intrării în serviciul Uniunii, constituie actul care lezează care poate face obiectul unei căi de atac în temeiul articolului 270 TFUE și al articolului 91 alineatul (1) din statut. În schimb, o propunere de aplicare a unui spor la drepturile de pensie, acceptată de persoana interesată, nu constituie un act care lezează care să poată face obiectul unei căi de atac în temeiul articolului 270 TFUE și al articolului 91 alineatul (1) din statut.

Astfel, aplicarea unui spor de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii nu poate fi recunoscută decât în cazul în care funcționarul este de acord cu continuarea procedurii de transfer al capitalului reprezentând drepturile de pensie dobândite anterior de persoana interesată de la casa de pensii externă în sistemul de pensii al Uniunii, consimțământ informat prin propunerea de aplicare a unui spor de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii formulată de autoritatea împuternicită să facă numiri în baza sumei provizorii a capitalului anunțate de casa națională de pensii vizată.

În această privință, în stadiul propunerii de aplicare a unui spor la drepturile de pensie, instituția în cauză se angajează pur și simplu să aplice în mod corect la situația persoanei interesate articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut și dispozițiile generale de aplicare. Această obligație a instituției vizate rezultă direct din dispozițiile în cauză, chiar în lipsa unui angajament expres din partea instituției.

Astfel, dintr-un asemenea angajament exprimat într-o propunere de aplicare a unui spor de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii nu rezultă nici o nouă obligație a instituției respective și, în consecință, nici o modificare a situației juridice a persoanei interesate, în special dat fiind faptul că, chiar dacă persoana în cauză este de acord cu transferul, în sistemul de pensii al Uniunii, al drepturilor de pensie pe care le-a dobândit într-un alt sistem, instituția care a făcut propunerea nu are obligația corelativă, după realizarea transferului sumei din capital anunțată de casa națională de pensii, de a recunoaște în mod automat persoanei interesate numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii indicați în propunerea inițială în temeiul căruia funcționarul și-a confirmat dorința de a transfera respectivul capital în sistemul de pensii al Uniunii.

(a se vedea punctele 36-40)

Trimitere la:

Tribunalul Uniunii Europene: Hotărârile din 13 octombrie 2015, Comisia/Verile și Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, punctele 50, 52, 53 și 74; Comisia/Cocchi și Falcione, T-103/13 P, EU:T:2015:777, punctul 66, și Teughels/Comisia, T-131/14 P, EU:T:2015:778, punctele 37, 46, 48, 49, 58 și 70

2. În conformitate cu principiul economiei procedurii, instanța Uniunii poate decide că nu este necesară pronunțarea în mod special cu privire la concluziile îndreptate împotriva deciziei de respingere a reclamației atunci când constată că acestea sunt lipsite de conținut autonom și se confundă în realitate cu cele îndreptate împotriva deciziei împotriva căreia a fost formulată reclamația. Acest lucru se poate întâmpla în special dacă instanța constată că decizia de respingere a reclamației este pur confirmativă în privința actului care face obiectul acestei reclamații și, în plus, că acest act nu constituie un act care lezează în sensul articolului 90 din statut.

(a se vedea punctul 43)

Trimitere la:

Tribunalul Uniunii Europene: Hotărârea din 21 septembrie 2011, Adjemian și alții/Comisia, T-325/09 P, EU:T:2011:506, punctul 33

Tribunalul Funcției Publice: Hotărârea din 19 noiembrie 2014, EH/Comisia, F-42/14, EU:F:2014:250, punctul 85